

sum ellisakfar. Tulkingin er ógvuliga smøl og nærum ómøgulig at uppfylla, tá tað í flestu førum er ógjørligt, at gera eitt ellisakfar púrasta orginalt úr enda í annan.

– Eitt ellisakfar krevur vanliga ábøtur, og tá tað ikki kann lata seg gera at fáa orginalar eykalutir til akfór, ið ikki verða framleidd longur, gerst tað ístaðin til eina óendaliga oyðimarkargongd at finna orginalar eykalutir, serliga tá eftirspurningurin frammanundan er stórir. Í onkrum fœri hevur tað latið seg gjørt at serframleiða smærri lutir á smiðju, men tað er verri enn so altíð møguligt, tá kravið til orginalitet er somikið høgt. Hetta er serstakliga torført at hava við at gera, tá tað í ávísu førum er neyðugt, at broyta ella umbyggja akfarið, fyri at tað yvirhøvur skal virka, sigur hann.

Sofus Hansen leggur afturat, at tað eru fá ellisakfœr, ið upprunaliga hava koyrt her í Føroyum, og tí er í flestu førum neyðugt, at innflyta akfœr úr útlondum, fyri at nøkta tørvin.

– Tað er ymiskt hvat dentur verður lagdur á, tá talan er um eldri akfœr, summi leggja seg eftir akfœrum, ið hava verið býarmyndir í gomlum døgum, onnur ynskja bert at gera dreymlu til veruleika, og uppaftur onnur hava áhuga í søguligum sniðum og frábrigdum, har orginalitetur (les upprunatílfarið) ikki hevur so avgerandi týdning. Síðst nevndu, har t. d. samanbygging av gomlum billutum hava givið akfœrunum eitt lutvíst nýtt og øðrvísi veteranskap, eru blivin møtt við serliga stórum áhuga millum bæði vanliga fólki, men eisini fakfólki, úti sum heima. Samanumtikið er talan um sera áhugaverd akfœr bilsøguliga sæð, sigur hann.

Ber ikki til at halda krøvini

Áðrar avbjóðingar, ið eisini eru viðvíkjandi krávinum um »orginalitet« er tað reint tekniska og mekaniska, t.d. bremsur og ljósfœring í gomlum akfœrum við 6 volt, har tað í minsta lagi skal vera 12 Volt í dag, krevur umfatandi umvælingar av generatorum (dynamo), startarum og releum v.m. Bremsur við bremsuskivum og vakumforsterkara eru munandi betri og munandi tryggari enn gomlu trumlubremsum. Til síðst og ikki minst, eru krøvini til upprunalit ómøgulig at uppfylla, tí flestu ellisakfœrini eru lakkeraði við Cellosi og Acryl. Hetta er søga í dag og ber, snøgt sagt, ikki til at eftirlíka.

Orsakað av strangi tulkiningi av reglunum, eru tað fleiri ellisakfœr, ið ikki verða góðkend sum ellisakfœr, tí eigarin hevur valt at gera ymiskar tillagingar, herundir trygdartillagingar, sum omanfyrenevnt.

Einki frætt úr Fíggjarmálaráðnum

– Slíkar tillagingar, herundir smærri kosmetiskar tillagingar áttu ikki at verið ein forðing fyri góðkenningina, tí tá tað alt avgerandi og mest viðkomandi er aldurin og søgan hjá einstaka akfarinum. Tó er vert at undirstrika her, at hóast reglurnar høvdu blivið smidligari, so fer hetta ongantíð at ávirka ella broyta aðalmálið hjá einum ellisakfarseigara, at man altíð skal og vil royna, at varðveita so nógv av tí upprunaliga, sum til ber, sigur Sofus Hansen.

Samanumtikið og metir hann, at avgreiðslan av ivamálum og góðkenning av ellisakfœrum hevði verið munandi lættari, um reglugerðin var meira smidlig í tulkiningi av, hvat at eitt ellisakfar í roynd og veru er. Við eini tillaging í kunngerðini, sum mælt verður til, vildu avvarðandi myndugleikar í nógv størri mun kunna gjørt skilagóðar metingar, sum tóku útgangsstøði í hvørjum einstøkum akfari og ikki minst í søguni handan akfarið, ístaðinfyri sum nú, har fleiri áhugaverdar verkætlanir detta niðurfyri, orsakað av einum smámuni í eini kunngerð, sigur Sofus Hansen, ið sum nevnt vendi sær til Fíggjarmálaráðið fyri út við tveimum árum síðani, men sum einki hevur frætt aftur um málið.

Jørgen Niclasen: Hetta ber ikki til, hetta má broytast

– Eg kenni ikki handan trupulleikan, men hetta ljóðar ógvuliga órímuligt. Eg havi sæð bilarnar hjá Sofusi, sum eg meti sum rein listarverk. Um bilarnir rigga sum teir skulu og kunnu ganga gjøgnum sýn, so eiga teir sjálvandi eisini at kunna skrásetast sum ellisakfœr.

Tað sigur Jørgen Niclasen, landsstýrismaður, sum hevur ábyrgdina av Akstovuni.

Málið snýr seg um kunngerð nr. 46 frá 12. juli 2004 um ellisakfœr við heimild í § 13 a, stk. 2 í

løgtingslóg nr. 38 frá 31. mars 1982 um vektgjald av mortorakfœrum v.m.

Har stendur í grein 1:

»Ellisakfar, er akfar, sum er 25 ár ella meira, hevur upprunaskap, og er skrásett sum ellisakfar.«

Trupulleikin hjá Sofusi Hansen er, at tey á Akstovuni tulka hetta soleiðis, at bilarnir hjá Sofusi ikki kunnu skrásetast sum ellisakfœr, tí hann hevur broytt bilarnir, so teir ikki hava sama snið, sum tá teir vóru nýggir. Tað merkir, at tað hevði kostað Sofusi Hansen vanligan vegskatt og trygging at havt nummarplátur á bilinum. Hann heldur, at bilarnir eiga at verða skrásettir sum ellisakfœr og harvið sleppa undan veggjaldi.

Um Jørgen Niclasen fer at broyta kunngerðina, so merkir tað, at bilar, sum eru eldri enn 25 ár, og sum eru broyttir í mun til uppruna snið, kunnu skrásetast sum ellisakfœr.